

Translator-Akkhara Team

နတ်ဆိုးများကို နှိုးထောက်စေသို့

ဇာတ်-၉

နတ်ဆိုးများကို ဒူးထောက်စေသူ
အခန်း (၈၁) မြို့တော်ကို သားရဲကြီး
တိုက်ခိုက်ခြင်း

*

အသိပေးချက်အသံတစ်ခုကို သူက ကြားလိုက်
ရသည်။ လူချန်က မျက်လုံးများကို ဖွင့်လိုက်
သည်။ သူ၏ မျက်ဝန်းအိမ်ထဲတွင် စူးရှသော
အလင်းတန်းတစ်ခု ဝင်းခနဲ လက်သွားသည်။
အရပ်ဆယ်မျက်နှာ သုတ်သင်ရေးဓားသိုင်းက
အဆင့် သုံးဆင့် ရှိပေသည်။ ၎င်းက အခြေခံ

ခွန်အားကို ခြောက်ဆအထိ မြှင့်တင်ပေး
နိုင်သည်။ ၎င်းအပြင် ကောင်းကင်ခွဲ နတ်ဓား
သိုင်း ၏ ဓားရည်ရွယ်ချက် ဆယ်ထပ်နှင့်
ပေါင်းစပ်လိုက်ပါက ထွက်ပေါ်လာမည့်
စွမ်းအားသည် အခြေခံ ခွန်အားထက် ၈၈ ဆ
အထိ ရှိသွားမည် ဖြစ်သည်။

သူက အကြမ်းဖျင်း တွက်ချက်ကြည့်လိုက်
သည်။ ယနေ့ သူ၏ အထွတ်အထိပ် ထုတ်လွှတ်
နိုင်စွမ်းက တန်ချိန် ၂၄.၃၆ သန်းအထိ ရှိနေပြီ
ဖြစ်သည်။ သာမန် အဆင့် B ပထမအလွှာ
စစ်သည်တော်တစ်ဦး၏ အခြေခံခွန်အားမှာ တန်
ချိန် ၂ သန်းသာ ရှိပေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ သူက
စွန့်ပစ်နယ်မြေ အတွင်းရှိ မည်သည့် အဆင့် C
ဒသမအလွှာ သက်ရှိကိုမဆို ကျော်လွန်သွားပြီ
ဖြစ်သည်။

သူ၏ ဦးခေါင်းထက်တွင် အဖြူရောင် ရေငွေ့

တန်းလေးများ ဝဲပျံနေသည်။ ပြင်းထန်သော
လေ့ကျင့်ခန်း လုပ်ပြီးနောက် သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်
တစ်ခုလုံး ချွေးများဖြင့် ရွှဲနစ်နေခဲ့သည်။ လူချန်
က ရေချိုးခန်းထဲဝင်ကာ ရေချိုးပြီးနောက်
အဝတ်အစား လဲလှယ်လိုက်သည်။ သူ၏
လက်ကောက်ဝတ်ရှိ ကြယ်သီးများကို ပြင်နေစဉ်
မှာပင် တံခါးဖွင့်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။ မိဘ
နှစ်ပါး ဈေးဝယ်ပြီး ပြန်လာကြပြီ ဖြစ်သည်။ သူ
အောက်ထပ် ဧည့်ခန်းသို့ ဆင်းသွားသည့်အခါ
သူ၏ တည်ငြိမ်သော မျက်နှာထားမှာ ခဏတာ
ပျက်ယွင်းသွားရသည်။

အရွယ်အစားမျိုးစုံရှိသော ဈေးဝယ်အိတ် ဒါဇင်
ပေါင်းများစွာသည် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ပြန့်ကျဲ
နေသည်။ လှပသော အဝတ်အစားများ၊ ဈေး
ကြီးသော အလှကုန်များ၊ လက်ရာမြောက်သော
မုန့်သေတ္တာများ၊ နာမည်ကြီး ဆေးလိပ်နှင့်

အရက်များမှာ တောင်ပုံရာပုံ ရှိနေတော့သည်။
လုယွမ်က သူ၏ နှာခေါင်းကို မဝံ့မရဲ ပွတ်ရင်း
ပြောလိုက်သည်။

"ငါတို့တွေ အများကြီး ဝယ်မိသွားလား မသိ
ဘူး..."

လုချန်က သက်ပြင်းချကာ ခေါင်းခါလိုက်သည်။
"ဝယ်မိတာမှ... တော်တော်လေးကို များသွားတာ
ပါ..."

နာရီဝက်ခန့် ကြာပြီးနောက် အားလုံး
အဆင်သင့် ဖြစ်သွားကြသည်။ လုယွမ်နှင့် လုချန်
တို့က ဆင်တူ အနက်ရောင် ဝတ်စုံအပြည့်ကို
ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။ ၎င်းတို့က ကိုယ်ကျပ်
ဒီဇိုင်းများ ဖြစ်သဖြင့် အလွန်ပင် ခန့်ညားထည်ဝါ
လှသည်။ ဆုန့်ယွဲကတော့ လှပသော ငွေရောင်
ဂါဝန်ကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး သူမ၏ ဆံပင်များကို
နူးညံ့သော လှိုင်းတွန့်ပုံစံ ပြုလုပ်ထားသဖြင့်

သူမ၏ လှပသော လည်တိုင်မှာ ပေါ်လွင်နေသည်။

သူတို့ သုံးယောက် အတူတူ ရပ်နေကြသည်မှာ မိသားစု သုံးယောက်နှင့် မတူဘဲ မောင်နှမ သုံးယောက်နှင့် ပိုတူနေသည်။ လုယွမ်နှင့် လုချန်မှာ ချောမောသော ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေပြီး ဆုန့်ယွဲကတော့ တောက်ပသော အစ်မကြီးတစ်ယောက်အလား။ လုယွမ်က အပြင်တွင် ရပ်ထားသော Black Charm V12 ကားသော့ကို လှုပ်ခါပြရင်း ပြောလိုက်သည်။

"သား... သွားရအောင်... မင်း ငါတို့ကားကိုပဲ မောင်းသွားလိုက်... မင်းအမေက မင်းကားနဲ့ လိုက်ခဲ့လိမ့်မယ်..."

လုချန်က မျက်တောင်တဖျတ်ဖျတ် ခတ်လိုက်မိသည်။ ဒါက အဆင်ပြေပုံမလား။ သို့သော် သူ စကားမပြောရသေးခင်မှာပင် လုယွမ်က ဆုန့်

ယွဲ၏ ခါးကို ဖက်ကာ ဘေးထိုင်ခုံတွင် ထိုင်ရန်
ခေါ်သွားပြီး ဖြစ်သည်။ ဆုန့်ယွဲ၏ ပါးပြင်လေး
များမှာ နီရဲနေပြီး သူမ၏ မျက်ဝန်းထဲတွင်
ချိုမြိန်မှုများ ပြည့်နှက်နေသည်။ လုချန်မှာတော့
မိဘနှစ်ပါး ကားမောင်းထွက်သွားသည်ကို
ကြည့်ရင်း အပိုလူ ဖြစ်နေသည့်အတွက် စိတ်ထဲ
မှ မကျေမချမ်း ဖြစ်နေတော့သည်။

သူတို့ လူနေရပ်ကွက်ဆီသို့ ရောက်သည့်အခါ
လုချန်က ရွေးချယ်ထားသော လက်ဆောင်အိတ်
များကို သယ်ကာ ရှေ့မှ လျှောက်သွားသည်။
သူ၏ အနောက်တွင်တော့ လုယွမ်နှင့် ဆုန့်ယွဲတို့
က လက်ချင်းချိတ်ကာ တိုးတိုးတိုးတိုးဖြင့်
စကားပြောနေကြသည်။ ပြင်ပလောကကြီး တစ်
ခုလုံး မရှိတော့သယောင်ပင်။ သူက တည်ငြိမ်
သော မျက်နှာထားကို အစွမ်းကုန် ထိန်းထား
သော်လည်း စိတ်ထဲတွင်တော့ အသက်ကို ခပ်

ပြင်းပြင်း ရှူနေမိသည်။

"ဒီနေ့ရဲ့ ဇာတ်လိုက်က ငါ ဖြစ်သင့်တာလေ... အဖေတို့ အမေတို့က ငါ့ရဲ့ mood တွေကို လာ ဖျက်နေကြတာပဲ..."

တတိယထပ်သို့ ရောက်သည့်အခါ ဆုန့်ယွဲက လူခေါ်ဘဲလ်ကို နှိပ်လိုက်သည်။ ရှန်စီ တံခါးလာ ဖွင့်ပေးသည်။ တံခါးဝတွင် တောင်ပုံရာပုံ ရှိနေ သော လက်ဆောင်ပစ္စည်းများနှင့် တောက်ပ ခန့်ညားနေသော လူသုံးယောက်ကို မြင်လိုက်ရ သည့်အခါ သူမ အံ့ဩလွန်း၍ မျက်လုံးများ ပြူး သွားရသည်။

"မင်္ဂလာပါရှင် မရှန်စီ... ကျွန်မတို့ လာလည် တာ လက်ခံပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ် နော်..." ဆုန့်ယွဲက နွေးထွေးစွာ နှုတ်ဆက်လိုက် သည်။

ရှန်စီက ပြုံးကာ ကြိုဆိုလိုက်သည်။ သူမ၏

အကြည့်က အနောက်တွင် ရပ်နေသော လူချန်
ဆီသို့ ရောက်သွားသည့်အခါ သူမ၏ မျက်နှာမှာ
ပို၍ နူးညံ့သွားသည်။

"အားနာစရာကြီးရှင်... ကဲ... ကြွကြွပါဦး..."

သူတို့က အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ကြသည်။
ဧည့်ခန်းလေးမှာ အလွန်ပင် နွေးထွေးပြီး
အေးငြိမ်းသော သီချင်းသံနှင့်အတူ လီလီပန်းနံ့
လေးများ သင်းပျံ့နေသည်။ လော့ချန်ဝေက
ဆိုဖာပေါ်တွင် တောင့်တောင့်ကြီး ထိုင်နေခဲ့
သည်။ သူမ၏ လက်ချောင်းများက ဂါဝန်
အနားသတ်ကို တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ထားသည်။
သူမက မော့ကြည့်လိုက်သည့်အခါ လူချန်နှင့်
အကြည့်ချင်း ဆုံသွားပြီး မျက်နှာမှာ ပို၍ နီရဲ
သွားတော့သည်။ လူချန်က လက်ထဲမှ
လက်ဆောင်များကို ချလိုက်ကာ သူမအနားသို့
လျှောက်သွားလိုက်သည်။ ထို့နောက် လေသံ

တိုးတိုးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

"မကြောက်ပါနဲ့... ဒီနေ့ မင်းကို ငါ့ရဲ့ပိုင်ဆိုင်မှု ဖြစ်စေမယ်လို့ ငါပြောခဲ့တယ်မလား..."

သူမ အသက်ကို ရှူလိုက်သော်လည်း ပြန်မဖြေ ရသေးခင်မှာပင် ရုတ်တရက် ခေါင်းပေါ်မှနေ၍ ဝှစ် ဝှစ် ကနဲ ကျယ်လောင်သော အသံကြီး ထွက် ပေါ်လာသည်။ တောင်ကြီးတစ်လုံး ပိကျလာ သကဲ့သို့ အလွန်အမင်း ပြင်းထန်သော ဖိအား ကြီးတစ်ခု ကောင်းကင်ယံမှ သက်ဆင်းလာခဲ့ သည်။

"ဝုန်း..."

အိမ်ထဲရှိ ပြတင်းပေါက်တိုင်းမှာ တုန်ခါသွားပြီး နံရံများဆီမှလည်း ကြေကွဲသံများ ထွက်ပေါ်လာ သည်။ ထိုအခိုက်အတန့်တွင် C6 အခြေစိုက် မြို့တော်ကြီး တစ်ခုလုံး၏ ကောင်းကင်ယံက နှစ် ခြမ်းကွဲသွားသကဲ့သို့ပင်။ ဧရာမ လှိုင်းလုံးကြီး

တစ်ခု ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်သို့ လိမ့်ဆင်းသွား
သကဲ့သို့ ခံစားရသည်။ လမ်းမပေါ်ရှိ လူအများ
မှာ မြေပြင်ပေါ်တွင် ဒူးထောက်ကျသွားကာ
ရင်ဘတ်ကို ဖိရင်း နာကျင်စွာ အော်ဟစ်နေကြ
သည်။ အချို့ဆိုလျှင် သွေးများပင် အန်ကုန်ကြ
သည်။ လော့ချန်ယင်းမှာ သူမအမေ၏ ဂါဝန်
အနောက်တွင် ပုန်းကွယ်နေရင်း
ကြောက်လန့်တကြား အော်ငိုတော့သည်။

လူချန်၏ မျက်နှာမှာ ချက်ချင်းပင် တည်တင်း
သွားသည်။ သူက ရှေ့သို့ လှမ်းတက်လိုက်သည်။
အငွေ့အသက်များမှာ ပိုမိုပြင်းထန်လာပြီး
အားကောင်းသော စိတ်ဝိညာဉ်စွမ်းအားတစ်ခု
အရပ်မျက်နှာအနှံ့သို့ ပြန့်ကျဲသွားသည်။ မြင်
တွေ့၍မရသော စိတ်ဝိညာဉ် နယ်ပယ် တစ်ခုကို
ဖန်တီးကာ မြို့တော်တစ်ခုလုံးကို ကာကွယ်
ရုပ်ရှင်ပြားဖြင့် အုပ်လိုက်သကဲ့သို့ ဖုံးလွှမ်းလိုက်

သည်။

ခဏအတွင်းမှာပင် အသက်ရှူကျပ်စေသော
ကြောက်မက်ဖွယ် ဖိအားကြီးမှာ လုံးဝ ပျောက်
ကွယ်သွားသည်။ မြို့သူမြို့သားများမှာ အသက်
ကို ပြင်းပြင်းရှူရင်း သေဘေးမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ရ
သော်လည်း သူတို့၏ ရင်ထဲတွင်တော့ မူလအစ
ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသော ကြောက်စိတ်များ ကျန်ရှိနေဆဲ
ပင်။ လော့ချန်ယင်းမှာ တုန်တုန်ရီရီဖြင့် ငိုနေဆဲ
ဖြစ်သည်။ လုချန်က သူမရှေ့တွင် ဒူးထောက်
ထိုင်လိုက်ကာ သူမ၏ မျက်ရည်များကို ညင်သာ
စွာ သုတ်ပေးလိုက်သည်။ သူ၏ လေသံမှာ
တည်ငြိမ်လှပြီး ခိုင်မာသော စိတ်ဆန္ဒတစ်ခု
ပါဝင်နေသည်။

"မငိုနဲ့တော့ မင်းသမီးလေး... ကိုကိုလု ဒီမှာ ရှိ
တယ်... ဘယ်သူမှ ချန်ယင်းကို နာကျင်အောင် မ
လုပ်စေဘူး..."

သူက ရန်သူကို အကဲခတ်မိသွားပြီ ဖြစ်သည်။
အနောက်ဘက်မှ ပျံသန်းလာသော မီးတောက် ဂ
ရစ်ဖင် တစ်ကောင်ပင်။ ခြင်္သေ့ဦးခေါင်းနှင့် မြေ
အမြီး ရှိပြီး ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး မီးတောက်များ
ဖုံးလွှမ်းနေသည်။ ၎င်း၏ အတောင်ပံအကျယ်မှာ
မီတာ ၄၀ ခန့် ရှိပြီး ခြေသည်းနှစ်ဖက်မှာ တံစဉ်
ကြီးနှစ်ခုနှင့် ဆင်တူနေသည်။ ကီလိုမီတာ
အတော်ဝေးဝေးမှပင် ၎င်း၏ ပြင်းထန်သော
သတ်ဖြတ်လိုစိတ်နှင့် စိုးမိုးနိုင်စွမ်းရှိသော
အငွေ့အသက်များက ဒီရေလှိုင်းကြီးကဲ့သို့
မြို့တော်တစ်ခုလုံးကို ရိုက်ခတ်နေခဲ့သည်။

လုချန်က မျက်လုံးများကို ကျဉ်းမြောင်းလိုက်
သည်။ ထိုသားရဲက သာမန် အဆင့် C မဟုတ်ပေ။
၎င်းက အဆင့် C ဒသမအလွှာ ရှိသော သန္ဓေ
ပြောင်း သားရဲကြီး ဖြစ်သည်။ ၎င်း၌ အနည်းဆုံး
တန်ချိန် ၁၀ သန်းခန့်ရှိသော အခြေခံခွန်အား ရှိ

ပေသည်။ ယင်းက ဤခံတပ်မြို့တော်၏
ကာကွယ်ရေး အဆောက်အအုံအားလုံးကို
ဖျက်ဆီးပစ်ရန် လုံလောက်လှသည်။ ချိုက်ကို
ကွမ်ပင်လျှင် ၎င်းကို ယှဉ်နိုင်မည့်ပုံ မပေါ်ချေ။
